

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra ELNA

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611310502112/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

begge Lægerne ved Sengen i Lampelyset . . . Den unge hviskede. Ud over Pudsen laa Elnas Haar — mer saå han ikke.

Konferensraaden vendte sig.

— Gaa, sagde han. Hun sover.

Holger vendte tilbage til Dagligstuen.

De to Gamle havde flyttet sig sammen; de sad i Sofaen, tæt op til hinanden, ubevægelige og blege.

Man hørte en enkelt Vogn, der rullede blødt hen over Barken, som var spredt paa Gaden . . . Uret paa Kaminen lod sin Stemme lyde . . .

Konferensraaden talte til de to Gamle og gik ud af Stuen.

Holger fulgte ham med Blikket, til Døren lukkedes; den gamle Holmer sagde:

— Ja — han er gaet. Det var de første Ord, de talte, og de blev atter ved at sidde hen i samme hjælpeløse, tunge Tavshed.

Klokken tolv kom Amanuensis ud:

— Hun er vaagen, sagde han.

De vaagnede af deres Sløvhed og stirrede paa ham, men rejste sig ikke.

Og noget sagttere sagde den unge Mand:

— De kunde maaske ønske at se hende.

De gik alle hen over Gulvet med hinanden, og Lægen løftede Portiøren.

Elna laa med Hovedet om imod dem: Er I allerede kommet hjem, sagde hun. Hun tog dem i Haanden og klappede dem, og Holger rakte hun Munden til Kys.

Saa vendte hun sig bort, som var hun træt.

De blev i Sygeværelset og satte sig i en Krog. Hver Gang Elna fo'r op i Feberen, skælvede de; de tog ikke Blikket bort fra Sengen. Lægens Skygge tegnede sig ind over Lagenet.

Lidt efter kom Konferensraaden tilbage.

Han sendte dem ud, og greben af Trøstesløshed græd de alle tre stille, siddende ved Siden af hinanden. Stue-